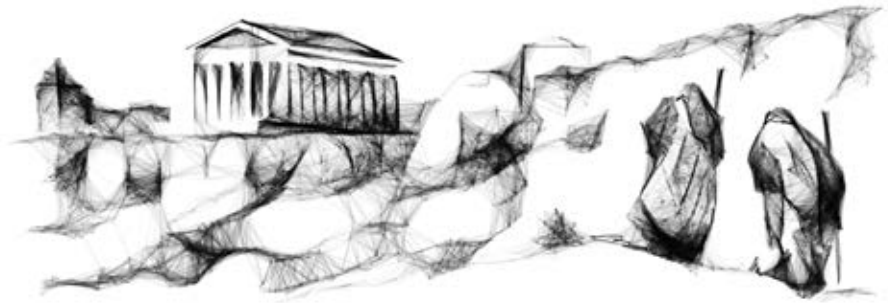

دومین سفر بشارتی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱۶؛ رومیان باب ۳ آیه ۲۸؛ غلاطیان باب ۲ آیه ۱۶؛ اعمال رسولان باب ۱۷؛ اول قرنتیان باب ۱ آیه ۲۳؛ اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱ تا ۱۰.

آیه حفظی: «شبی خداوند در رویا به پولس گفت: «ترسان مباش، بلکه سخن بگو و خاموش مباش زیرا که من با تو هستم و هیچ کس تو را آزار نخواهد رسانید زیرا که مرا در این شهر خلق بسیار است» (اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۹ و ۱۰).

پولس و برنابا پس از بازگشت به انطاکیه، کلیسا را پرورش و کارهای بشارتی بیشتری انجام دادند. این ظاهراً آخرین باری بود که آنها با یکدیگر کار می کردند، زیرا یک اختلاف نظر شدید باعث جدایی آنها شد. دلیل اختلاف آنها مرقس، پسر عموی برنابا بود (کولسیان باب ۴ آیه ۱۰). هنگامی که پولس از برنابا دعوت نمود تا به مکانی که در سفر قبلی خود بشارت داده بودند باز گردد، برنابا می خواست پسر عمویش را به همراه بیاورد اما پولس بدلیل عدم موفقیت گذشته مرقس مخالف آن بود (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۳).

جدایی پولس و برنابا به هر حال، به یک برکت تبدیل شد، زیرا در تفکیک تلاش هایشان آنها توانستند منطقه گسترده تری از آنچه در ابتدا برنامه ریزی کرده بودند پوشش دهند. برنابا با مرقس به قبرس، سرزمین مادری اش بازگشت (اعمال رسولان باب ۴ آیه ۳۶). در همین حال، پولس که از سیلاس دعوت نموده بود به وی پیوندد، از سوریه و قیلیقیه گذشت و کلیساهای آنها را تقویت نمود. پولس پیش از آنکه به انطاکیه بیاید، چندین سال را در طرسوس گذرانده بود (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۳۰، باب ۱۱ آیات ۲۵ و ۲۶). او اکنون فرصت بازدید مجدد از اجتماعی که در آنجا برپا نموده بود را داشت. با این وجود، نقشه خدا برای او بسیار بزرگ تر از آنچه پولس در ابتدا می پنداشت، بود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۰ شهریور — ۱ September آماده شوید.

بازگشت به لستره

وقایع انتخاب شده توسط لوقا اکنون پولس را مستقیماً به دربه و لستره می آورد. تنها چیزی که او درباره سوریه و قیلیقیه می گوید این است که پولس برای تأیید نمودن کلیساها از آن مناطق گذشت (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۴۱).

اعمال رسولان باب ۱۶ آیات ۱ تا ۱۳ را بخوانید. اقدام پولس در اینجا چه چیزی درباره حساس بودن او در تلاش برای بشارت دادن به دیگران به ما می آموزد؟

اگر چه پدر تیموتائوس غیر یهودی بود، اما مادرش یک مسیحی یهودی بود؛ نام او «افنیکی»^۱ بود. تیموتائوس با وجود نامختون بودن، از کودکی کتاب مقدس را می شناخت (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۵)، که نشان می دهد او فردی با ایمان بود. او به عنوان یک مسیحی پیش از آن مورد احترام و تحسین همه ایمانداران محلی بود.

۱. Eunice بکار برده شده در زبان انگلیسی، از زبان یونانی Ευνίκη با تلفظ «اونیکی» با تاکید بر «واو» اقتباس شده و بخاطر مُعرب شدن آن، در نسخه های ترجمه فارسی، «افنیکی» بکار رفته است. از آنجایی که یهودیان، یهودی بودن را از نسل مادر می دانستند و نه پدر، تیموتائوس یک یهودی بود. او شاید به این دلیل که پدرش یک یونانی بود، ختنه شدن را عملی وحشیانه می دانست، در روز هشتم پس از زاده شدن ختنه نشده بود.

پولس که مایل بود تیموتائوس را به عنوان همکار داشته باشد و می دانست که او به عنوان یک یهودی نامختون با اتهام ارتداد از ورود به کنیسه یهودیان منع خواهد شد، از او خواست ختنه شود. بنابراین انگیزه پولس برای انجام این کار کاملاً کاربردی بود و نباید به عنوان عملی متضاد با انجیلی که او موعظه می نمود در نظر گرفته شود.

پولس پس از بازبینی مکان هایی که در سفر اولش رفته بود، تصمیم گرفت به جنوب غربی، احتمالاً به افسس در استان آسیا برود، اما روح القدس مانع انجام این کار شد. سپس او به سمت شمال رفت تا به بطینیا برود، اما بار دیگر روح القدس به روشی نامعلوم او را از انجام این کار بازداشت. از آنجایی که او از میسیا گذشت، تنها گزینه اش رفتن به سمت غرب به سوی بندر تروآس بود، جایی که می توانست به جهات متعددی از مسیر دریایی برود.

با این وجود خدا در رویایی شبانه به او نشان داد که باید از دریای اژه بگذرد و به مقدونیه برود. هنگامی که همراهان او از این رؤیا آگاه شدند، آنها به این نتیجه رسیدند که خدا در حقیقت آنها را فراخوانده است تا انجیل را با اهالی مقدونیه به اشتراک بگذارند.

به اینکه چرا پولس از تیموتائوس خواست تا ختنه شود، بیانید. این باید درباره مابل بودن به انجام کارهایی خاص که ممکن است همیشه با آنها موافق نباشیم یا الزامی ندانیم، اما در واقع برای هدفی بزرگ تر می باشند، چه چیزی به ما بیاموزد؟

۵ شهریور

دوشنبه

فیلیپی

پولس و همراهانش هنگامی که به مقدونیه رسیدند، به فیلیپی جایی که نخستین اجتماع مسیحیت در اروپا را برپا نمودند، سفر کردند.

اعمال رسولان باب ۱۶ آیات ۱۱ تا ۲۴ را بخوانید. مُبلغان در روز سبت به کجا رفتند و چرا؟ در نهایت در آنجا برای ایشان چه اتفاقی افتاد؟

هر زمان که پولس به شهری وارد می شد، عادت داشت در روز سبت به منظور شهادت دادن به یهودیان، از کنیسه محلی بازدید کند (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۴، ۴۲ و ۴۴؛ باب ۱۷ آیات ۱ و ۲؛ باب ۱۸ آیه ۴). اینکه او و همراهانش در فیلیپی برای دعا به لب رودخانه رفتند — همراه با چند زن، پرستش کنندگان یهودی و غیر یهودی خدا — احتمالاً به این معنی است که هیچ کنیسه ای در شهر وجود نداشت. اهمیت این مسئله این است که پولس تنها برای اهداف بشارتی در روزهای سبت به کنیسه های یهودی نمی رفت بلکه همچنین بدلیل اینکه روز عبادت بود به آنجا نیز می رفت.

اعمال رسولان باب ۱۶ آیات ۲۵ تا ۳۴ را بخوانید. روایت ایمان آوردن زندانبان را بررسی کنید. او به منظور نجات یافتن باید چه کاری انجام می داد؟

پاسخ پولس و سیلاس به پرستش زندانبان در هماهنگی کامل با انجیل است، زیرا نجات بطور کامل از طریق ایمان به عیسی امکان پذیر می باشد (رومیان باب ۳ آیه ۲۸، غلاطیان باب ۲ آیه ۱۶). با این وجود آنچه از این واقعه نمی توانیم نتیجه بگیریم این است که باور به عیسی تمام چیزی است که برای تعمید الزامی می باشد، در صورت آموزش اعتقادی و عملی مناسب.

ما درباره زندانبان چه چیزی می دانیم؟ آیا او یک یهودی یا نو ایمان یهودی بود؟ در هر صورت، آنچه نیاز داشت، باور به عیسی به عنوان خداوند و نجات دهنده بود. اگر او مانند کرنلیوس، لیدیه (اعمال رسولان باب ۱۶ آیه ۱۴ و تعدادی دیگر در اعمال رسولان، یک غیر یهودی بود که خدا را می شناخت و عبادت می کرد، چطور؟ اگر او قبلاً در جلسات بشارتی پولس در شهر شرکت کرده بود چطور؟ حقایق در مورد او هر چه که باشند، خلاصه بودن این روایت نباید به عنوان بهانه ای برای تعمیم سریع بکار برده شود.

اعمال رسولان باب ۱۶ آیات ۳۱ تا ۳۴ را بخوانید. این چه چیزی درباره کامل بودن قربانی شدن مسیح برای ما، به ما می آموزد؟ چگونه می توانید روزانه بیاموزید که به عدالت مسیح به عنوان تنها امیدتان برای نجات اطمینان کنید؟

۶ شهریور

سه شنبه

تسالونیک و بیریه

هنگامی که پولس و سیلاس از زندان آزاد شدند، این دو مبلغ فیلیپی را ترک نمودند (اعمال رسولان باب ۱۶ آیات ۳۵ تا ۴۰). پولس و همراهانش از فیلیپی مستقیماً به تسالونیک، پایتخت مقدونیه رفتند.

اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱ تا ۹ را بخوانید. یهودیان اهل تسالونیک چگونه نسبت به موعظه موفق پولس در میان غیر یهودیان واکنش نشان دادند؟

بار دیگر می بینیم که پولس برای به اشتراک گذاشتن انجیل، بدنبال کنیسه می گشت. بسیاری از یونانیان معتقد و چند زن نه چندان برجسته بواسطه پیام پولس تشویق شده و رغبت پیدا کردند. اینکه این ایمان آوران «به پولس و سیلاس پیوستند» (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۴) به نظر می رسد به این معنی باشد که آنها گروهی مجزا تشکیل داده و خارج از کنیسه، احتمالاً در خانه یاسون ملاقات کردند.

مخالفانشان از روی حسادت، شورش بپا کردند. هدف آنها آوردن پولس و سیلاس نزد مقامات محلی برده و آنها را متهم کنند؛ در اینجا اشاره ای به تیموتائوس نشده است. از آنجایی که آنها نتوانستند این مبلغین را پیدا کنند، خود یاسون و تعداد دیگری از نو ایمانان را به اتهام پناه دادن به آشوبگران سیاسی، نزد مقامات محلی بردند.

اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱۰ تا ۱۵ را بخوانید. پاسخ یهودیان بیریه در مقایسه با پاسخ یهودیان تسالونیکي، چه بود؟

واژه eugenēs (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۱۱) در اصل به معنای «به خوبی بدنی آمده» یا «تولدنی نجیب» بود اما کم کم معنای کلی «بی غرض یا عادل» را به خود گرفت که احتمالاً در اینجا اینگونه است. یهودیان اهل بیریه قابل تحسین هستند نه فقط به این دلیل که با پولس و سیلاس موافقت نمودند بلکه بدلیل تمایلشان برای آزمودن کتاب مقدس به صورت روزانه می باشد که خود بدرستی به گفته های مبلغین پی ببرند. واکنشی صرفاً احساسی به انجیل، بدون اعتقاد عقلانی مورد نیاز، سطحی و کوتاه مدت خواهد بود. با این وجود، کمی بعد، آزار و جفا مانع از مأموریت پربار پولس در بیریه شد که او را مجبور به حرکت به سوی جنوب، به سمت آتن نمود.

آخرین باری که شما با پشتکار کتاب مقدس را برای پیدا کردن شواهد جستجو نمودید، چه زمانی بود؟

۷ شهریور

چهارشنبه

پولس در آتن

آتن، مرکز افکار متعالی خردمندان یونان باستان، به معنای واقعی کلمه در اختیار بت پرستان بود. مجسمه های سنگ مرمر اشخاص و خدایان در همه جا بویژه در ورودی آگورا (میدان عمومی)، که قطب زندگی شهری بود، دیده می شدند. پولس چنان از این بت پرستی شایع پریشان شده بود که عادت همیشگی خود برای ابتدا به کنیسه رفتن را تغییر داد و روشی دوگانه را بدست گرفت: او به صورت هفتگی در کنیسه با یهودیان و غیر یهودیان مؤمن به بحث می نشست و روزانه در میدان عمومی شهر اینکار را انجام می داد (اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱۵ تا ۲۲ را ببینید).

از آنجایی که آتنی ها همواره آماده شنیدن چیز جدیدی بودند، برخی از فیلسوفان به آموزه های پولس علاقه نشان دادند و از او دعوت نمودند تا در مقابل «آریوپاگوس» یا تالار اجتماعات تپه مریخ که شورای عالی شهر تلقی می شد، سخنرانی کند. پولس در سخنرانی خود از کتاب مقدس نقل قول نکرد و یا خلاصه ای از تعاملات خدا با اسرائیل را بیان ننمود، آنگونه که در هنگام صحبت کردن با مخاطبان یهودی انجام می داد (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۶ تا ۴۱ مقایسه کنید)؛ این رویکرد برای مخاطبان او معنایی نداشت. در عوض، او چند حقیقت مهم از کتاب مقدس را به گونه ای که بت پرستان می توانستند درک کنند، ارائه نمود.

اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۲۲ تا ۳۱ را بخوانید. پولس در سخنرانی خود در آریوپاگوس یا همان تالار اجتماعات تپه مریخ، چه حقایق بزرگی درباره خدا و نجات و تاریخ و بشریت به این افراد موعظه کرد؟

اکثر سخنان پولس برای آن مخاطبان بت پرست در سطح بالا، که مفاهیم ایشان درباره خدا و دین بسیار منحرف شده بود، مضحک به نظر می رسیدند. ما نمی دانیم که پولس در نظر داشت چگونه پیام خود را به پایان برساند زیرا به نظر می رسد همان لحظه ای که به داوری خدا بر جهان اشاره نمود، سخنش قطع شد (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۳۱). این باور با دو مفهوم یونانی در تضاد بود: (۱) اینکه خدا بسیار متعال است و هیچ ارتباطی با جهان و یا نگرانی در مورد امور انسانی ندارد، و (۲) اینکه وقتی انسان می میرد، هیچ رستخیزی نمی تواند وجود داشته باشد. این به توضیح اینکه چرا انجیل برای یونانیان جهالت محسوب می شد (اول قرن‌تین باب ۱ آیه ۲۳) و تعداد ایمان آوران در آتن بسیار کم بود، کمک می کند.

با این وجود، در میان کسانی که ایمان آوردند، برخی از مؤثرترین افراد جامعه آتن از جمله دیونیسیوس، عضوی از آریوپاگوس یا انجمن شهر بود و داماریس که اشاره به نامش نشان می دهد زنی دارای مقام و منصب و همچنین عضوی از شورا نیز بود (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۳۴).

روش متفاوت پولس در برابر انجمن شهر، آگاهی او از تفاوت های اجتماعی و فرهنگی را نشان می دهد. او حتی برای رساندن منظور خود از یک شاعر بت پرست نقل قول کرد (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۲۸). این مطلب درباره چگونگی استفاده از روش های مختلف برای بشارت دادن به مردم چه می آموزد؟

۸ شهریور

پنجشنبه

پولس در قرنتس

اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱ تا ۱۱، تجربه پولس در قرنتس را بیان می کند، جایی که او به مدت یک سال و نیم ماند. پرسکلا و اکیلا به دوستان مادام العمر پولس تبدیل می شدند (رومیان باب ۱۶ آیه ۳، دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۹). روایت دلالت بر این دارد که آنها پیش از آنکه به قرنتس بیایند مسیحی بودند، احتمالاً بدلیل اخراج یهودیان از روم توسط امپراطور کلاودیوس. مورخ رومی، سوتونیوس به نظر می رسد به این اشاره دارد که این تبعید بدلیل اختلالات در جامعه یهودی در ارتباط با نام «مسیح» اتفاق افتاد که احتمالاً نتیجه موعظه

انجیل توسط ایمانداران یهودی محلی می باشد. از این رو، ممکن است که اکیلا و پرسکلا خود در چنین فعالیت هایی نقش داشتند. در هر صورت، پولس و دوستان جدیدش علاوه بر به اشتراک گذاشتن ایمان و همان پیشینه یهودی را به اشتراک می گذاشتند.

اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۴ تا ۱۷ را بخوانید. نتیجه فعالیت های بشارتی پولس در قرنتس چه بود؟

هنگامی که سیلاس و تیموتائوس از مقدونیه رسیدند، مقداری حمایت مالی از کلیساهای آنجا آوردند (دوم قرنتیان باب ۱۱ آیات ۸ و ۹)، که اجازه داد پولس خود را کاملاً وقف موعظه کند. سیاست پولس این بود که در طول ماموریتش، به خرج خود زندگی کند، هر چند او همچنین تعلیم داد که « به همین ترتیب، خداوند فرموده است هر که پیام انجیل را اعلام می کند، هزینه زندگی اش باید توسط مسیحیان تأمین شود » (اول قرنتیان باب ۹ آیه ۱۴).

با وجود مخالفت شدید یهودیان با پیام پولس، برخی از یهودیان به همراه برخی از غیر یهودیان عبادت کننده خدا، او را باور کردند. در میان ایمان آوران، کرسپس رهبر کنیسه و تمام خانواده اش وجود داشت. بسیاری از قرنتیان نیز ایمان آورده و تعمیم گرفتند. با این وجود همانطور که واقعه متعاقب نشان می دهد (اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱۲ تا ۱۷)، وضعیت در میان یهودیان تا حدی وخیم بود و پولس احتمالاً قصد داشت بزودی قرنتس را ترک کند اما در رویایی شبانه دلگرمی الهی برای ماندن را دریافت نمود (اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۹ تا ۱۱).

پولس در مسیر بازگشت به انطاکیه، اکیلا و پرسکلا را با خود برد و آنها را در افسس جایی که پیش از ادامه به سفرش چند روزی در آنجا ماند، بجا گذاشت. او زمانی که آنجا بود، فرصت موعظه در کنیسه یهودی محلی را یافت که پاسخ مثبتش باعث شد او وعده دهد که به خواست خدا بار دیگر به آنجا باز خواهد گشت (اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱۸ تا ۲۱). این دقیقاً در سفر بعدی او اتفاق افتاد.

پولس که با نحوه پذیرفته شدنش ناامید شده بود، در مورد نجات افراد آنجا به دلگرمی از جانب خداوند نیاز داشت. سخنان خداوند به او (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۱۰)، هنگامی که ما ممکن است احساسی مشابه با پولس داشته باشیم، چه چیزی به ما می گویند؟

۹ شهریور

جمعه

تفکری فراتر: «کسانی که امروزه حقایق غیر محبوب را تعلیم می دهند نباید در صورتی که گاهی بطور مطلوب حتی از طرف کسانی که ادعای مسیحیت می کنند مورد

پذیرش قرار نمی گیرند، دلسرد بشوند، آنگونه که پولس و همکارانش توسط مردمی که برایشان خدمت می کردند، مورد پذیرش قرار گرفتند. پیام رسانان صلیب باید خود را با هوشیاری و دعا مسلح کنند و با ایمان و شجاعت به جلو بروند و همواره در نام عیسی

کار کنند.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 230

«اگر در صحنه پایانی تاریخ زمین، کسانی که حقایق به ایشان موعظه شده است، الگوی اهالی بیریه را دنبال کنند و روزانه در کتاب مقدس جستجو کنند و پیام های دریافت شده را با کلام خدا مقایسه کنند، امروزه تعداد زیادی افراد وفادار به شریعت خدا وجود می داشت در حالی که این تعداد در حال حاضر نسبتاً کم می باشد....»

«همه چیز بر اساس نور هدایتی که داده شده است داوری خواهد شد. خداوند سفیران خود را با پیامی از نجات می فرستد و کسانی که آن را بشنوند، برای طرز برخوردی که با سخنان خدمت گزاران خداوند از خود بروز داده اند، مسئول خواهند بود. کسانی که صادقانه دنبال حقیقت هستند، در پرتو کلام خدا، تعالیمی که به ایشان ارائه شده

است را به دقت بررسی خواهند نمود.» — Page 232

سوالاتی برای بحث

۱. در زمینه آخرین پاراگراف مطالعه روز دوشنبه، در مورد مفاهیم جمله زیر در کلاس به بحث پردازید: «نیاز به آماده سازی دقیق تر از طرف داوطلبان تعمید می باشد ... اصول زندگی مسیحی باید برای کسانی که به تازگی حقیقت را پذیرفته اند، آشکار شوند.» — الن جی. وایت، Ellen G. White

Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 91, 92

۲. در مورد پرسش پایانی روز چهارشنبه بیشتر بیاندیشید. ما به عنوان یک کلیسا چگونه می توانیم همان درکی را که پولس از تفاوت های فرهنگی داشت از خود بروز بدهیم و برای ملاقات با افراد در هر کجایی که باشند، بدون اینکه از عیان کردن انجیل ترس داشته باشیم و یا هویت دینی خود را پنهان کنیم، از خود تمایل نشان دهیم؟

۳. اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۳۲ تا ۳۴ را بخوانید. ما از سه واکنشی که پیام پولس در آتن دریافت نمود، چه چیزی می توانیم بیاموزیم؟ (۱) برخی مسخره کردند. آنها جدیت پرشور این یهودی بیگانه را به بازی گرفته بودند. این امکان وجود دارد که با زندگی شوخی کرد؛ اما کسانی که این کار را انجام می دهند، در خواهند یافت که آنچه با طنز آغاز شود باید با مصیبت پایان پذیرد. (۲) برخی تصمیم نگرفتند. خطرناک ترین روزها، روزی است که فرد به این نتیجه برسد که صحبت کردن درباره فردا آسان است. (۳) برخی باور کردند. انسان عاقل می داند که تنها فرد احمق دعوت خدا را رد خواهد کرد.» — ویلیام بارکلی، William Barclay

The Acts of the Apostles, rev. ed. (Philadelphia: Westminster, 1976), p. 133